

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1992 Nr. 39

A. TITEL

Verdrag tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse straffonnissen; Brussel, 13 november 1991

B. TEKST¹⁾

Verdrag tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse straffonnissen

Preambule

De Lid-Staten,

Gelet op de nauwe banden tussen hun volken;

In overweging nemende het belang van een versterking van de justitiële samenwerking met het oog op het tot stand brengen van een Europese ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd overeenkomstig de bepalingen van de Europese Akte;

Overtuigd dat de bestaande vormen van onderlinge internationale samenwerking in strafzaken dienen te worden aangevuld met bepalingen inzake de overdracht van de tenuitvoerlegging van straffonnissen, in het bijzonder vonnissen waarbij vrijheidsbenemende en geldelijke sancties zijn opgelegd;

Zich bewust van de noodzaak om bij de overdracht van de tenuitvoerlegging van straffonnissen met de belangen van alle daarbij betrokken personen rekening te houden;

¹⁾ De Franse en de Engelse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt op blz. 12 e.v. van dit Tractatenblad. De Deense, de Duitse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Portugese en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt

Indachtig de Verdragen van de Raad van Europa inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen, gesloten te 's-Gravenhage op 28 mei 1970, en inzake de overbrenging van gevonnisse personen, gesloten te Straatsburg op 21 maart 1983,

Zijn als volgt overeengekomen:

Artikel 1

Definities

1. Ten behoeve van dit Verdrag betekent:

a. „rechterlijke beslissing”: de onherroepelijke beslissing van een rechter waarbij een straf wordt opgelegd terzake van een strafbaar feit; dit betekent eveneens de oplegging van een geldelijke sanctie door een bestuurlijke autoriteit terzake van een administratief delict of een overtreding, mits de betrokkene de mogelijkheid heeft gehad de zaak aan de rechter voor te leggen;

b. „veroordeling”: de oplegging van een vrijheidsstraf of geldstraf door een rechter of de oplegging van een geldelijke sanctie door een bestuurlijke autoriteit als bedoeld onder a. van dit artikel;

c. „Staat van veroordeling”: de Staat waarin de veroordeling terzake waarvan de overdracht van de tenuitvoerlegging is of kan worden verzocht, werd uitgesproken;

d. „Staat van tenuitvoerlegging”: de Staat naar welke de tenuitvoerlegging van de veroordeling is of kan worden overgedragen.

2. Bij de ondertekening van dit Verdrag of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, kan elke Lid-Staat in een verklaring de strafbare feiten aangeven die hij van de toepassing van dit Verdrag beoogt uit te sluiten. De andere Lid-Staten kunnen de regel van wederkerigheid toepassen.

Artikel 2

Algemene beginselen

1. Lid-Staten verbinden zich ertoe elkaar in zo ruim mogelijke mate samenwerking te verlenen met betrekking tot de overdracht van de tenuitvoerlegging van veroordelingen in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag.

2. De overdracht van de tenuitvoerlegging kan worden verzocht door hetzij de Staat van veroordeling, hetzij de Staat van tenuitvoerlegging.

Artikel 3

Tenuitvoerlegging van een veroordeling waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd

De overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd, kan worden verzocht indien:

- a. de veroordeelde zich op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging bevindt en onderdaan is van die Staat of op zijn grondgebied zijn vaste woon- of verblijfplaats heeft; of
- b. de veroordeelde zich bevindt op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging, terwijl zijn uitlevering is geweigerd, desgevraagd zou worden geweigerd of niet mogelijk is; of
- c. de veroordeelde zich bevindt op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging en daar een vrijheidsstraf ondergaat of moet ondergaan.

Artikel 4

Tenuitvoerlegging van een veroordeling waarbij een geldelijke straf of sanctie is opgelegd

De overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling waarbij een geldelijke straf of sanctie is opgelegd, kan worden verzocht indien:

- a. de veroordeelde een natuurlijke persoon is die zijn vaste woon- of verblijfplaats op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging heeft of die op dat grondgebied goederen tot verhaal bezit of inkomen geniet;
- b. de veroordeelde een rechtspersoon is wiens zetel op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging is gevestigd of die op dat grondgebied goederen tot verhaal of vermogen bezit.

Artikel 5

Voorwaarden voor de overdracht van de tenuitvoerlegging

De overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling behoeft de overeenstemming tussen de Staat van veroordeling en de Staat van tenuitvoerlegging. De overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling is aan de volgende voorwaarden onderworpen:

- a. de rechterlijke beslissing is onherroepelijk en voor tenuitvoerlegging vatbaar;
- b. het handelen of nalaten op grond waarvan de veroordeling werd uitgesproken levert naar het recht van de Staat van tenuitvoerlegging een feit op, vallende onder artikel 1, lid 1, onder a), of zou een dergelijk feit opleveren indien dit op zijn grondgebied zou zijn begaan;

c. de sanctie is noch naar het recht van de Staat van veroordeling, noch naar dat van de Staat van tenuitvoerlegging verjaard;

d. er bestaat geen onherroepelijke rechterlijke beslissing in de Staat van tenuitvoerlegging tegen de veroordeelde terzake van dezelfde feiten;

e. zo terzake van dezelfde feiten tegen de veroordeelde in een derde Staat een onherroepelijke rechterlijke beslissing is geweest, mag de overdracht van de tenuitvoerlegging niet in strijd met het beginsel „ne bis in idem” zijn.

Artikel 6

Wijzen van overdracht

1. De verzoeken om overdracht worden schriftelijk gedaan en dienen door het Ministerie van Justitie van de verzoekende Staat aan het Ministerie van Justitie van de aangezochte Staat te worden gericht.

2. De aangezochte Staat dient op dezelfde wijze en op de kortst mogelijke termijn aan de verzoekende Staat zijn beslissing kenbaar te maken het verzoek in te willigen of af te wijzen.

3. Krachtens bijzondere overeenkomsten of, zelfs zonder dergelijke overeenkomsten in geval van spoed, kunnen verzoeken om tenuitvoerlegging en de daarop betrekking hebbende stukken, evenals de antwoorden van de aangezochte Staat rechtstreeks tussen de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende en van de aangezochte Staat worden uitgewisseld.

4. Evenzo kunnen in geval van spoed en krachtens bijzondere overeenkomsten verzoeken om tenuitvoerlegging, de daarop betrekking hebbende stukken en de antwoorden van de aangezochte Staat langs elke geschikte weg welke een schriftelijk stuk oplevert, worden gedaan, met inbegrip van de telefax.

5. In de gevallen voorzien in de leden 3 en 4 van dit artikel wordt onverwijld een afschrift van de daarin genoemde stukken toegezonden aan het Ministerie van Justitie van de aangezochte Staat, tenzij deze heeft verklaard een dergelijke toezending niet nodig te achten.

6. De in de voorgaande leden genoemde wijzen van toezending sluiten de diplomatieke weg niet uit.

Artikel 7

Documentatie

1. Indien de tenuitvoerlegging wordt verzocht door de Staat van veroordeling, dient het verzoek vergezeld te gaan van:

- a. een gewaarmerkt afschrift van de rechterlijke beslissing;
- b. de tekst van de toegepaste wettelijke bepalingen;
- c. een verklaring waaruit de duurblijkt van de ondergane voorlopige hechtenis of van het gedeelte van de veroordeling dat eventueel reeds is tenuitvoergelegd, en waarin elke andere voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling belangrijke omstandigheid is vermeld.

2. In alle gevallen dient het verzoek vergezeld te gaan van inlichtingen die de aangezochte Staat in staat stellen een beslissing te nemen over het al of niet aanvaarden van de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling.

3. De Staat van tenuitvoerlegging kan, met het oog op het doen van een verzoek om tenuitvoerlegging, verzoeken een of meer van de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde stukken toe te zenden.

4. Indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de door de verzoekende Staat verstrekte inlichtingen onvoldoende zijn om hem in staat te stellen aan dit Verdrag toepassing te geven, verzoekt deze om de noodzakelijke aanvullende inlichtingen.

Artikel 8

Bepaling van de vrijheidsstraf

1. Indien de overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een vrijheidsstraf is aanvaard, dienen de bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging:

- a. de tenuitvoerlegging van de in de Staat van veroordeling opgelegde straf onmiddellijk voort te zetten of op grond van een rechterlijke of administratieve beschikking op de in lid 4 van dit artikel vermelde voorwaarden, of

- b. de veroordeling door middel van een rechterlijke of administratieve procedure in een beslissing van die Staat om te zetten, waarbij voor de straf in de Staat van veroordeling opgelegd, een straf in de plaats wordt gesteld, zoals voorgeschreven voor hetzelfde strafbare feit naar het recht van de Staat van tenuitvoerlegging onder de in lid 5 van dit artikel vermelde voorwaarden.

2. De Staat van tenuitvoerlegging deelt desgevraagd de Staat van veroordeling mede welke van deze procedures door hem zal worden gevolgd.

3. Elke Lid-Staat kan bij de ondertekening van dit Verdrag of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door middel van een verklaring aangeven dat hij voornemens is de toepassing van een der in lid 1, onder a) en b), van dit artikel voorziene procedures in zijn betrekkingen met de andere Partijen uit te sluiten.

4. Indien de Staat van tenuitvoerlegging de in lid 1, onder a); van dit artikel voorziene procedure toepast, is hij gebonden aan het rechtskarakter en de duur van de in de Staat van veroordeling uitgesproken straf. Indien deze straf evenwel naar aard en duur onverenigbaar is met de wet van de Staat van tenuitvoerlegging, of indien de wet van die Staat zulks vereist, kan die Staat, door middel van een rechterlijke of administratieve beschikking, de straf aanpassen aan de straf die door zijn eigen wet voor een soortgelijk strafbaar feit is voorgeschreven. Wat de aard betreft, zal de straf zoveel mogelijk overeenstemmen met die welke door de ten uitvoer te leggen veroordeling is opgelegd. De door de Staat van veroordeling opgelegde straf zal hierdoor naar aard en duur niet worden verzwaaard en evenmin zal het door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging voor hetzelfde feit voorgeschreven maximum hierdoor worden overschreden.

5. Indien de Staat van tenuitvoerlegging de procedure voorzien in lid 1, onder b), van dit artikel toepast:

a. is deze Staat gebonden aan de vaststelling van de feiten voor zover deze uitdrukkelijk of impliciet blijken uit de door de Staat van veroordeling uitgesproken rechterlijke beslissing;

b. kan die Staat, behoudens een verklaring als bedoeld in lid 6 van dit artikel, een vrijheidsstraf in een geldstraf omzetten, indien de vrijheidsstraf een duur heeft van zes maanden of minder;

c. zal die Staat de strafrechtelijke positie van de veroordeelde niet verzwaren en is hij niet gebonden aan een eventueel minimum waarin door zijn eigen wetgeving wordt voorzien voor het begane strafbare feit of de begane strafbare feiten.

6. Elke Lid-Staat kan bij gelegenheid van de ondertekening van dit Verdrag of van de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding in een verklaring aangeven, dat hij de toepassing van de procedure van omzetting, bedoeld in lid 5, onder b), van dit artikel, aanvaardt voor vrijheidsstraffen van een nadere bepaalde duur, welke minder bedraagt dan zes maanden.

De andere Lid-Staten kunnen de regel van wederkerigheid toepassen.

Artikel 9

Bepalingen van de geleidelijke straf of sanctie

1. Indien de overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een geldelijke straf of sanctie is aanvaard, dienen de bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging, eventueel krachtens een rechterlijke of administratieve beschikking, het bedrag van de straf of sanctie uit te drukken in de valuta van die Staat met toepassing van de op het ogenblik waarop de beslissing wordt genomen geldende wisselkoers. In het geval waarin in de Staat van tenuitvoerlegging voor

hetzelfde feit een straf of sanctie van een andere, zwaardere aard is voorzien, handhaven de bevoegde autoriteiten van die Staat het bedrag van de geldelijke straf of sanctie die in de Staat van veroordeling is uitgesproken.

2. Krachtens bilaterale afspraken kan de Staat van tenuitvoerlegging, die niet in staat is om aan het verzoek om tenuitvoerlegging gevolg te geven omdat het betrekking heeft op een rechtspersoon, zich bereid verklaren om met toepassing van zijn bepalingen van burgerlijk procesrecht inzake de tenuitvoerlegging, over te gaan tot invordering en verhaal van het bedrag van de geldelijke straf of sanctie uitgesproken in de Staat van veroordeling.

Artikel 10

Voorlopige maatregelen

Zodra de Staat van veroordeling de overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een vrijheidsstraf heeft gevraagd of aanvaard, kan de Staat van tenuitvoerlegging de veroordeelde aanhouden of andere voorlopige maatregelen nemen, indien:

- a. de wet van de Staat van tenuitvoerlegging voorlopige hechtenis of de toepassing van andere maatregelen toelaat uit hoofde van het strafbare feit terzake waarvan de veroordeling is uitgesproken, en
- b. er redenen bestaan te vrezen dat de veroordeelde zal ontvluchten.

Artikel 11

De op de tenuitvoerlegging toepasselijke wet

1. De tenuitvoerlegging van de veroordeling na de overdracht wordt beheerst door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging en deze Staat is bij uitsluiting bevoegd de procedures betreffende de tenuitvoerlegging en alle daarop betrekking hebbende maatregelen te bepalen.

2. Delen van de straf of sanctie die op enigerlei wijze reeds in de Staat van veroordeling zijn tenuitvoergelegd worden ten behoeve van de tenuitvoerlegging in de Staat van tenuitvoerlegging in mindering gebracht.

Artikel 12

Vervangende hechtenis

Indien een geldelijke straf of sanctie geheel of gedeeltelijk niet kan worden tenuitvoergelegd, kan een vervangende vrijheidssanctie wor-

den toegepast door de bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging indien de wetten van beide Staten daarin voor dergelijke gevallen voorzien, tenzij de Staat van veroordeling zulks uitdrukkelijk heeft uitgesloten.

Artikel 13

Amnestie, gratie, strafvermindering, herziening

1. Elk van beide betrokken Lid-Staten kan amnestie, gratie of vermindering van de straf of sanctie verlenen.
2. Slechts de Staat van veroordeling heeft het recht te beslissen op een verzoek tot herziening van de rechterlijke beslissing.

Artikel 14

Beëindiging van de tenuitvoerlegging

De Staat van tenuitvoerlegging dient de tenuitvoerlegging van de veroordeling te beëindigen, zodra hij door de Staat van veroordeling in kennis is gesteld van enige beslissing of maatregel ten gevolge waarvan de veroordeling niet meer voor tenuitvoerlegging vatbaar is.

Artikel 15

Bestemming van de gelden afkomstig van de tenuitvoerlegging van geldelijke straffen en sancties

De gelden verkregen uit de tenuitvoerlegging van geldelijke straffen en sancties vallen toe aan de Staat van tenuitvoerlegging, tenzij anders overeengekomen tussen die Staat en de Staat van veroordeling.

Artikel 16

Inlichtingen

De Staat van tenuitvoerlegging geeft bericht aan de Staat van veroordeling:

- a. wanneer eerstgenoemde Staat de veroordeling beschouwt geheel ten uitvoer gelegd te zijn;
- b. indien de veroordeelde uit detentie ontsnapt is vóór de beëindiging van de tenuitvoerlegging van de veroordeling; of
- c. terzake van de geheel of gedeeltelijk niet geïnde geldelijke straf of sanctie.

Artikel 17

Gevolgen van de overdracht voor de Staat van veroordeling

1. De Staat van veroordeling mag niet verder gaan met de tenuitvoerlegging van de veroordeling zodra hij met de Staat van tenuitvoerlegging tot overeenstemming is gekomen over de overdracht van de tenuitvoerlegging. Indien de veroordeelde evenwel ontylucht, komt het recht tot tenuitvoerlegging weer aan de Staat van veroordeling toe, tenzij anders is overeengekomen tussen die Staat en de Staat van tenuitvoerlegging.

2. In geval van de overdracht van de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een geldelijke straf of sanctie komt het recht tot tenuitvoerlegging van de veroordeling, ook ten behoeve van de omzetting van de geldelijke straf of sanctie in een vrijheidsbenemende sanctie, weer aan de Staat van veroordeling toe, zodra deze van de Staat van tenuitvoerlegging bericht ontvangt dat de geldelijke straf geheel of gedeeltelijk niet is tenuitvoergelegd en dat hij niet in staat is een vervangende sanctie als bedoeld in artikel 12 toe te passen.

Artikel 18

Taal

De over te leggen stukken worden opgesteld in de officiële taal of één der officiële talen van de Staat van veroordeling. Elke Lid-Staat kan bij de ondertekening van dit Verdrag of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring zich het recht voorbehouden te verlangen dat de in artikel 7 genoemde relevante stukken worden vertaald in zijn officiële taal of in één van zijn officiële talen. De andere Lid-Staten kunnen de regel van wederkerigheid toepassen.

Artikel 19

Kosten

De Lid-Staten zien over en weer af van de terugvordering van kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit Verdrag.

Artikel 20

Verhouding tot het Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen, gesloten te 's-Gravenhage op 28 mei 1970

In de verhoudingen tussen Lid-Staten die Partij zijn bij het Euro-

pees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen, gesloten te 's-Gravenhage op 28 mei 1970; is het onderhavige Verdrag slechts van toepassing voor zover dit de bepalingen van dat Verdrag aanvult of de toepassing van de daarin vervatte beginselen vergemakkelijkt.

Artikel 21

Ondertekening en inwerkingtreding

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de Lid-Staten. Het is onderworpen aan bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring. Akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden.

2. Dit Verdrag treedt in werking negentig dagen na de datum van nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door alle Staten die lid zijn van de Europese Gemeenschappen op het tijdstip waarop het voor ondertekening is opgesteld.

3. Hangende de inwerkingtreding van dit Verdrag kan iedere Lid-Staat, bij gelegenheid van de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring of op enig tijdstip nadien het Verdrag toepasselijk verklaren in zijn verhoudingen tot andere Lid-Staten die een soortgelijke verklaring hebben afgelegd, negentig dagen na de datum van nederlegging van eerstbedoelde verklaring.

4. Een Lid-Staat die geen verklaring heeft afgelegd kan het Verdrag toepassen met andere verdragsluitende Lid-Staten op de grondslag van bilaterale overeenkomsten.

5. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden stelt alle Lid-Staten van iedere ondertekening, nederlegging van akten of verklaringen schriftelijk in kennis.

Artikel 22

Toetreding

Dit Verdrag staat open voor toetreding door elke Staat die lid wordt van de Europese Gemeenschappen. De akten van toetreding worden nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden. Dit Verdrag treedt in werking ten opzichte van elke toetredende Staat negentig dagen na de datum van nederlegging van zijn akte van toetreding. In geval dit Verdrag nog niet in werking is getreden op het tijdstip van nederlegging van de akte van toetreding, zijn de bepalingen van artikel 21, leden 3 en 4, van

toepassing op toetredende Lid-Staten; dit Verdrag treedt te hunnen aanzien in werking op het tijdstip van inwerkingtreding voorzien in lid 2 van artikel 21.

GEDAAN te Brussel op dertien november negentienhonderd een-en-negentig in de Deense, de Nederlandse, de Engelse, de Franse, de Duitse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Portugese en de Spaanse taal, zijnde alle talen gelijkelijk authentiek, in één enkel exemplaar dat zal worden nedergelegd in de archieven van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden.

Het Verdrag is ondertekend voor de volgende Staten:

België	13 november 1991
de Bondsrepubliek Duitsland	13 november 1991
Denemarken ¹⁾	13 november 1991
Frankrijk ²⁾	13 november 1991
Griekenland	13 november 1991
Italië	13 november 1991
het Koninkrijk der Nederlanden	13 november 1991
Luxemburg	13 november 1991
Spanje	13 november 1991

¹⁾ Onder een voorbehoud met betrekking tot de Faeroër en Groenland.

²⁾ Onder de volgende voorbehouden:

En application de l'article 1° paragraphe 2, le Gouvernement de la République française déclare qu'il entend exclure du champ d'application de la présente convention les infractions administratives ou les infractions à des règlements d'ordre relevant de la compétence d'une autorité administrative visée au paragraphe 1 du même article lorsque l'intéressé n'a pas la possibilité de porter l'affaire devant une instance judiciaire compétente en matière pénale.

En application de l'article 8 paragraphe 6, le Gouvernement de la République française déclare n'admettre la mise en oeuvre de la procédure de conversion mentionnée au paragraphe 5 (a) que pour des peines privatives de liberté d'une durée inférieure à trois mois.

Convention entre les Etats membres des Communautés européennes sur l'exécution des condamnations pénales étrangères

Préambule

Les Etats membres,

Eu égard aux liens étroits entre leurs peuples;

Considérant l'importance de renforcer la coopération judiciaire en vue de la création d'un espace européen sans frontières intérieures dans lequel la libre circulation des personnes sera garantie conformément aux dispositions de l'Acte unique européen;

Convaincus que les formes de coopération internationale en matière pénale existant entre eux devraient être complétées par des dispositions sur la transmission de l'exécution de condamnations pénales qui comportent des peines privatives de liberté et des sanctions pécuniaires;

Conscients de la nécessité de prendre en compte, dans la transmission des exécutions de condamnations pénales, les intérêts de toutes les personnes concernées;

Ayant à l'esprit les conventions du Conseil de l'Europe sur la valeur internationale des jugements répressifs, faite à la Haye le 28 mai 1970, et sur le transfèrement des personnes condamnées, faite à Strasbourg le 21 mars 1983,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1

Définitions

1. Aux fins de la présente convention, l'expression:

a) «jugement» désigne une décision définitive d'un tribunal qui prononce une condamnation en raison d'une infraction pénale. Elle désigne aussi l'application d'une sanction pécuniaire prononcée par une autorité administrative en raison d'une infraction administrative ou d'une infraction à des règlements d'ordre, à condition que l'intéressé ait eu la possibilité de porter l'affaire devant une instance juridictionnelle;

b) «condamnation» désigne le prononcé d'une peine privative de liberté ou d'une peine pécuniaire par un tribunal ainsi que le prononcé d'une sanction pécuniaire par une autorité administrative mentionnée au point a) du présent article;

c) «Etat de condamnation» désigne l'Etat où a été prononcée la

**Convention between the Member States of the European Communities
on the Enforcement of Foreign Criminal Sentences**

Preamble

The Member States,

Having regard to the close ties between their peoples;

Considering the importance of strengthening judicial co-operation in view of the creation of a European area without internal frontiers in which the free movement of persons shall be guaranteed in accordance with the provisions of the Single European Act;

Convinced that the existing forms of international co-operation in criminal matters among them should be supplemented with provisions on the transfer of the enforcement of criminal sentences, in particular sentences involving custodial penalties and pecuniary sanctions;

Aware of the need to take into account, in the transfer of the enforcement of criminal sentences, the interests of all persons involved;

Bearing in mind the Conventions of the Council of Europe on the International Validity of Criminal Judgments, concluded at The Hague on 28 May 1970, and on the Transfer of Sentenced Persons, concluded at Strasbourg on 21 March 1983,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

1. For the purposes of this Convention:

a) "Judgment" shall mean the final decision of a court imposing a sentence in respect of a criminal offence; it shall also mean the imposition of a pecuniary sanction by an administrative authority for an administrative offence or an offence against regulations, provided the individual concerned has had the opportunity to bring the matter before a court;

b) "Sentence" shall mean the imposition of a custodial or pecuniary penalty by a court or the imposition of a pecuniary sanction by an administrative authority mentioned under (a) of the present article;

condamnation dont la transmission de l'exécution a été ou peut être demandée;

d) «Etat d'exécution» désigne l'Etat où l'exécution de la condamnation a été ou peut être transmise.

2. Chaque Etat membre peut, lors de la signature de la présente convention ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, préciser dans une déclaration les infractions qu'il entend exclure du champ d'application de la présente convention. Les autres Etats membres peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

Article 2

Principes généraux

1. Les Etats membres s'engagent à s'accorder mutuellement la coopération la plus large possible en matière de transmission de l'exécution des condamnations conformément aux dispositions de la présente convention.

2. La transmission de l'exécution peut être demandée soit par l'Etat de condamnation, soit par l'Etat d'exécution.

Article 3

Exécution d'une condamnation à une peine privative de liberté

La transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine privative de liberté peut être demandée lorsque:

a) la personne condamnée se trouve sur le territoire de l'Etat d'exécution et est ressortissante de ce dernier Etat ou réside habituellement sur son territoire; ou

b) la personne condamnée se trouve sur le territoire de l'Etat d'exécution et son extradition a été refusée, ou serait refusée en cas de demande, ou n'est pas possible; ou

c) la personne condamnée se trouve sur le territoire de l'Etat d'exécution où elle subit ou doit subir une peine privative de liberté.

Article 4

Exécution d'une condamnation à une peine ou sanction pécuniaire

La transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine ou sanction pécuniaire peut être demandée lorsque:

a) la personne condamnée est une personne physique qui réside habituellement sur le territoire de l'Etat d'exécution ou dispose de biens réalisables ou de revenus dans cet Etat; ou

c) "Sentencing State" shall mean the State in which the sentence, in respect of which transfer of enforcement has been or may be requested, was delivered;

d) "Administering State" shall mean the State to which enforcement of the sentence has been or may be transferred.

2. When signing this Convention or depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession thereof, each Member State may state in a declaration those offences which it intends to exclude from the scope of this Convention. The other Member States may apply the rule of reciprocity.

Article 2

General principles

1. Member States undertake to accord each other the widest possible co-operation with regard to the transfer of enforcement of sentences in accordance with the provisions of this Convention.

2. The transfer of enforcement may be requested either by the sentencing State or by the administering State.

Article 3

Enforcement of a sentence involving a custodial penalty

The transfer of enforcement of a sentence involving a custodial penalty may be requested where:

a) the sentenced person is in the territory of the administering State and is a national of this State or is permanently resident in its territory; or

b) the sentenced person is in the territory of the administering State and his extradition has been refused, would be refused if requested, or is not possible; or

c) the sentenced person is in the territory of the administering State and is serving or is to serve a custodial penalty there.

Article 4

Enforcement of a sentence involving a pecuniary penalty or sanction

The transfer of enforcement of a sentence involving a pecuniary penalty or sanction may be requested where:

a) the sentenced person is a natural person who is permanently resident in the territory of the administering State or has realizable property or income in its territory; or

b) la personne condamnée est une personne morale qui a son siège sur le territoire de l'Etat d'exécution ou dispose de biens réalisables ou de moyens financiers dans cet Etat.

Article 5

Conditions de la transmission de l'exécution

La transmission de l'exécution d'une condamnation est subordonnée à l'accord de l'Etat de condamnation et de l'Etat d'exécution. La transmission de l'exécution d'une condamnation ne peut intervenir qu'aux conditions suivantes :

- a) le jugement est définitif et exécutoire ;
- b) les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation constituent l'une des infractions mentionnées à l'article 1 paragraphe 1 point a), au regard du droit de l'Etat d'exécution ou en constitueraient une s'ils intervenaient sur son territoire ;
- c) la sanction n'est prescrite ni selon la loi de l'Etat de condamnation ni selon celle de l'Etat d'exécution ;
- d) dans l'Etat d'exécution, il n'existe pas de jugement définitif à l'égard de la personne condamnée pour les mêmes faits ;
- e) lorsqu'il existe un jugement définitif pour les mêmes faits à l'égard de la personne condamnée dans un Etat tiers, la transmission de l'exécution ne serait pas contraire au principe «ne bis in idem».

Article 6

Modes de transmission

1. Les demandes d'exécution, formulées par écrit, doivent être adressées par le ministère de la Justice de l'Etat requérant au ministère de la Justice de l'Etat requis.
2. L'Etat requis doit, par les mêmes formes et dans les plus brefs délais, communiquer à l'Etat requérant sa décision d'accepter ou de refuser la demande.
3. En vertu d'accords particuliers ou, même en leur absence, en cas d'urgence, les demandes d'exécution et les documents y relatifs ainsi que les réponses de l'Etat requis peuvent être transmis directement entre l'autorité judiciaire de l'Etat requérant et l'autorité judiciaire de l'Etat requis.
4. De même, en cas d'urgence et en vertu d'accords particuliers, les demandes d'exécution, les documents y relatifs et les réponses de l'Etat requis peuvent être transmis par toute voie appropriée laissant une trace écrite y compris la télécopie.

b) the sentenced person is a legal person having its seat in the territory of the administering State or having realizable property or funds in its territory.

Article 5

Conditions for the transfer of enforcement

The transfer of the enforcement of a sentence needs the agreement of the sentencing State and the administering State. The transfer of the enforcement shall be subject to the following conditions:

- a) the judgment is final and enforceable;
- b) the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute one of the offences referred to in Article 1(1)(a) according to the law of the administering State or would constitute such an offence if committed in its territory;
- c) under the laws of the sentencing State or the administering State, the enforcement is not barred by time limitations;
- d) final judgment against the sentenced person in respect of the same acts has not been delivered in the administering State;
- e) when a final judgment against the sentenced person in respect of the same acts has been delivered in a third State, the transfer of enforcement would not run counter to the principle of prohibiting double jeopardy.

Article 6

Means of transmission

1. Requests for enforcement shall be addressed in writing by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State.

2. The requested State shall in the same manner and as soon as possible inform the requesting State of its decision to agree to or to refuse the request.

3. By virtue of particular agreements or, in their absence, in cases of urgency, requests, relating documents and the replies of the requested State may be transmitted directly between the judicial authorities of the requesting State and those of the requested State.

4. Similarly, in cases of urgency and by virtue of particular agreements, requests for enforcement, relating documents and the replies of the requested State may be transmitted through any appropriate channels leaving a written record, including a telecopy.

5. Dans les cas prévus aux paragraphes 3 et 4 du présent article, une copie des actes y mentionnés est simultanément transmise au ministère de la Justice de l'Etat requis, à moins que cet Etat n'ait déclaré qu'une telle transmission n'est pas nécessaire.

6. Les modes de transmission mentionnés aux paragraphes précédents n'excluent pas la voie diplomatique.

Article 7

Documentation

1. Si l'exécution est demandée par l'Etat de condamnation, la demande doit être accompagnée:

- a) d'une copie certifiée conforme du jugement;
- b) du texte des dispositions légales appliquées;
- c) d'une déclaration certifiant la durée de la détention provisoire déjà subie ou la partie de la condamnation qui, le cas échéant, a déjà été exécutée, et indiquant tout autre élément important aux fins de l'exécution de la condamnation.

2. Dans tous les cas, la demande doit être accompagnée des informations qui permettent à l'Etat requis de décider d'accepter ou non la transmission de l'exécution de la condamnation.

3. L'Etat d'exécution, afin de présenter une demande d'exécution, peut demander un ou plusieurs des documents cités aux paragraphes 1 ou 2 du présent article.

4. Si l'Etat requis estime que les informations fournies par l'Etat requérant ne sont pas suffisantes pour lui permettre d'appliquer la présente convention, il demande le complément d'information nécessaire.

Article 8

Détermination de la peine privative de liberté

1. Lorsque la transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine privative de liberté a été acceptée, les autorités compétentes de l'Etat d'exécution doivent:

- a) exécuter la peine infligée dans l'Etat de condamnation immédiatement ou sur la base d'une décision judiciaire ou administrative, dans les conditions énoncées au paragraphe 4 du présent article; ou
- b) convertir la condamnation, par une procédure judiciaire ou administrative, en une décision de cet Etat, substituant ainsi à la peine infligée dans l'Etat de condamnation une peine prévue par la

5. In the cases provided for in paragraphs 3 and 4 of the present Article, a copy of the documents mentioned therein shall be transmitted without delay to the Ministry of Justice of the requested State, unless that State has declared this to be unnecessary.

6. The means of transmission mentioned in the preceding paragraphs do not exclude the use of diplomatic channels.

Article 7

Documentation

1. If enforcement is requested by the sentencing State, the request shall be accompanied by:

- a) a duly certified copy of the judgment;
- b) the text of the legal provisions applied;
- c) a statement certifying any period of provisional detention already served or any part of the sentence which, where appropriate, has already been enforced and any other matter of relevance for the enforcement of the sentence.

2. The request shall in every case be accompanied by documents enabling the requested State to decide whether or not to agree to transfer of enforcement of the sentence.

3. The administering State may, for the purposes of lodging a request for enforcement, request one or more of the documents referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article.

4. If the requested State considers that the information supplied by the requesting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information.

Article 8

Determination of the custodial penalty

1. Where the transfer of enforcement of a custodial penalty is accepted, the competent authorities of the administering State shall:

- a) enforce the penalty imposed in the sentencing State immediately or through a court or administrative order under the conditions set out in paragraph 4 of this Article; or
- b) through a judicial or administrative procedure convert the sentence into a decision of the administering State, thereby substituting the penalty imposed in the sentencing State by a penalty laid down

législation de l'Etat d'exécution pour la même infraction, dans les conditions énoncées au paragraphe 5 du présent article.

2. L'Etat d'exécution doit, si la demande lui en est faite, indiquer à l'Etat de condamnation laquelle de ces procédures il suivra.

3. Tout Etat membre peut, lors de la signature de la présente convention ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, indiquer par une déclaration qu'il entend exclure l'application de l'une des procédures prévues au paragraphe 1 points a) et b) du présent article dans ses relations avec les autres Parties.

4. Si l'Etat d'exécution adopte la procédure prévue au paragraphe 1 point a) du présent article, il est lié par la nature juridique et la durée de la peine prononcée par l'Etat de condamnation. Toutefois, si la nature ou la durée de cette peine sont incompatibles avec la législation de l'Etat d'exécution, ou si la législation de cet Etat l'exige, l'Etat d'exécution peut, par une décision judiciaire ou administrative, adapter cette peine à la peine prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la peine prononcée par l'Etat de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'Etat d'exécution pour le même fait.

5. Si l'Etat d'exécution adopte la procédure prévue au paragraphe 1 point b) du présent article, cet Etat:

a) est lié par la constatation des faits dans la mesure où ceux-ci figurent explicitement ou implicitement dans le jugement prononcé dans l'Etat de condamnation;

b) peut, sauf déclaration prévue au paragraphe 6 du présent article, convertir une peine privative de liberté en une peine pécuniaire lorsque la peine privative de liberté est d'une durée inférieure ou égale à six mois; et

c) n'aggraver pas la situation pénale du condamné et ne sera pas lié par la peine minimale éventuellement prévue par sa propre législation pour la ou les infractions commises.

6. Chaque Etat membre peut, lors de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, préciser dans une déclaration qu'il n'admet la mise en oeuvre de la procédure de conversion mentionnée au paragraphe 5 point b) du présent article que pour des peines privatives de liberté d'une durée, inférieure à six mois, qu'il fixera.

Les autres Etats membres peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

by the law of the administering State for the same offence, under the conditions set out in paragraph 5 of this Article.

2. The administering State shall, if so requested, inform the sentencing State which of these procedures it will follow.

3. Any Member State may when signing this Convention or depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, indicate by declaration that it intends to exclude the application of one of the procedures provided for in paragraph 1(a) and (b) of this Article in its relations with the other Parties.

4. If the administering State adopts the procedure provided for in paragraph 1(a) of this Article it shall be bound by the legal nature and duration of the penalty as determined in the sentencing State. If, however, that penalty is by its nature or duration incompatible with the law of the administering State, or if its law so requires, the administering State may, by a court or administrative order adapt the penalty to a penalty laid down by its own law for a comparable offence. As to its nature the penalty shall, as far as possible, correspond with the penalty imposed by the sentence to be enforced. It may not aggravate by its nature or duration the penalty imposed in the sentencing State, nor exceed the maximum penalty laid down by the law of the administering State for the same offence.

5. If the administering State adopts the procedure provided for in paragraph 1(b) of this Article, that State:

a) shall be bound by the findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly in the judgment handed down in the sentencing State;

b) may, except for the declaration provided for in paragraph 6 of this Article, convert a custodial penalty into a pecuniary penalty, if the penalty is less than or equal to a period of six months; and

c) shall not aggravate the penal position of the sentenced person and shall not be bound by any minimum penalty which its own law may provide for the offence or offences committed.

6. Each Member State may, at the time of signature or at the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession specify in a declaration that it only accepts the application of the conversion procedure mentioned in paragraph 5(b) of this Article for custodial penalties of a specified period of less than 6 months.

Other Member States may apply the rule of reciprocity.

Article 9

Détermination de la peine ou sanction pécuniaire

1. Lorsque la transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine ou sanction pécuniaire est acceptée, les autorités compétentes de l'Etat d'exécution doivent convertir, éventuellement par une décision judiciaire ou administrative, le montant de la peine ou sanction en unités monétaires de cet Etat, en appliquant le taux de change en vigueur au moment où la décision est prise, sans dépasser le maximum prévu par la loi de cet Etat pour le même fait. Dans le cas où, pour le même fait, une peine ou sanction de nature différente et plus grave est prévue dans l'Etat d'exécution, les autorités compétentes de cet Etat maintiennent le montant de la peine ou sanction pécuniaire prononcée dans l'Etat de condamnation.

2. En vertu d'accords bilatéraux, l'Etat d'exécution qui n'est pas en mesure de donner suite à la demande d'exécution au motif qu'elle concerne une personne morale peut se déclarer disposé à procéder, conformément à ses dispositions de procédure civile en matière d'exécution, au recouvrement du montant de la peine ou sanction pécuniaire prononcée dans l'Etat de condamnation.

Article 10

Mesures provisoires

Dès que l'Etat de condamnation a demandé ou accepté la transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine privative de liberté, l'Etat d'exécution peut arrêter la personne condamnée ou appliquer d'autres mesures provisoires si:

a) la loi de l'Etat d'exécution autorise la détention provisoire ou l'application d'autres mesures en raison de l'infraction pour laquelle la condamnation a été prononcée; et

b) il existe des motifs de craindre que le condamné ne prenne la fuite.

Article 11

Loi régissant l'exécution

1. A la suite de la transmission, l'exécution de la condamnation est régie par la loi de l'Etat d'exécution et cet Etat est seul compétent pour prendre les décisions concernant les modalités d'exécution et pour établir toutes les mesures ayant trait à celle-ci.

Article 9

Determination of the pecuniary penalty or sanction

1. If the transfer of enforcement of a sentence involving a pecuniary penalty or sanction is accepted, the competent authorities of the administering State shall, by means which may include a court or administrative order, convert the penalty or sanction into the currency of the administering State at the rate of exchange obtaining at the time when the decision is taken. However, the amount so determined shall not exceed the maximum amount fixed by that State's law for the same offence. Where a penalty or sanction of a different and more severe nature is permitted for the same offence in the administering State, the competent authorities of this State shall leave the amount of the pecuniary penalty or sanction imposed in the sentencing State unchanged.

2. The administering State which cannot comply with a request for enforcement on account of the fact that it is related to a legal person, may, by virtue of bilateral agreements, indicate its willingness to recover, in accordance with its provisions on civil procedure in enforcement matters, the amount of the pecuniary penalty or sanction imposed by the sentencing State.

Article 10

Provisional measures

As soon as the sentencing State has requested or accepted the transfer of enforcement of a sentence involving a custodial penalty, the administering State may arrest the sentenced person or apply other provisional measures provided that:

- a) the law of the administering State permits a person to be remanded in provisional custody or to be subject to the application of other measures for the offence in respect of which the sentence has been delivered, and
- b) there are reasons to fear that the sentenced person may abscond.

Article 11

Law governing enforcement

1. The enforcement of the sentence after transfer shall be governed by the law of the administering State and that State alone shall be competent to decide on the procedures for enforcement and to determine all the measures relating thereto.

2. Toute partie de la peine ou sanction, exécutée à quelque titre que ce soit dans l'Etat de condamnation, est déduite de la condamnation à exécuter dans l'Etat d'exécution.

Article 12

Emprisonnement substitutif du non-recouvrement de la peine ou sanction pécuniaire

Lorsque l'exécution de la peine ou sanction pécuniaire s'avère impossible en tout ou en partie, une sanction privative de liberté s'y substituant peut être appliquée par l'Etat d'exécution si la loi des deux Etats le prévoit, à moins que l'Etat de condamnation ne l'ait expressément exclue.

Article 13

Amnistie, grâce, commutation, révision de la condamnation

1. Chacun des deux Etats membres concernés peut accorder l'amnistie, la grâce ou la commutation de la peine ou sanction.

2. L'Etat de condamnation seul a le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 14

Cessation de l'exécution

L'Etat d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'Etat de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

Article 15

Affectation des sommes provenant de l'exécution des peines et sanctions pécuniaires

Les sommes obtenues à la suite de l'exécution des peines et sanctions pécuniaires reviennent à l'Etat d'exécution, sauf accord différent entre cet Etat et l'Etat de condamnation.

2. Any part of the penalty or sanction enforced in whatever manner in the sentencing State shall be deducted in full from the sentence to be enforced in the administering State.

Article 12

Imprisonment by way of substitution for non-recovery of the pecuniary penalty or sanction

Where a pecuniary penalty or sanction cannot be enforced, either totally or in part, an alternative custodial sanction can be applied by the administering State if the laws of both States so provide in such cases, unless the sentencing State clearly excluded it.

Article 13

Amnesty, pardon, commutation, review of sentence

1. Either Member State concerned may grant an amnesty, pardon or commutation of a penalty or sanction.
2. Only the sentencing State may determine any application for review of the judgment.

Article 14

Discontinuance of enforcement

The administering State shall terminate enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

Article 15

Accrual of monies obtained from enforcement of pecuniary penalties and sanctions

Monies obtained from the enforcement of pecuniary penalties or sanctions shall accrue to the administering State unless otherwise agreed upon between that State and the sentencing State.

Article 16

Informations

L'Etat d'exécution informe l'Etat de condamnation:

- a) lorsqu'il considère comme terminée l'exécution de la condamnation;
- b) de l'évasion du condamné avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée; ou
- c) de la non-exécution totale ou partielle de la peine ou sanction pécuniaire.

Article 17

Conséquences de la transmission pour l'Etat de condamnation

1. L'Etat de condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsqu'il est convenu avec l'Etat d'exécution de la transmission de l'exécution. Toutefois, en cas d'évasion du condamné, l'Etat de condamnation reprend son droit d'exécution, sauf accord différent entre cet Etat et l'Etat d'exécution.

2. En cas de transmission de l'exécution d'une condamnation à une peine ou sanction pécuniaire, l'Etat de condamnation reprend son droit d'exécution en ce qui concerne l'exécution de la condamnation même aux fins d'une éventuelle conversion de la peine ou sanction pécuniaire en une sanction privative de la liberté, dès que l'Etat d'exécution l'informe de la non-exécution totale ou partielle de la peine ou sanction pécuniaire et du défaut de mise en oeuvre d'une sanction de substitution prévue à l'article 12.

Article 18

Langues

Les documents à produire sont rédigés dans la langue officielle ou dans l'une des langues officielles de l'Etat de condamnation. Tout Etat membre peut, lors de la signature de la présente convention ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, se réserver, par déclaration, la faculté d'exiger que les documents pertinents mentionnés à l'article 7 soient traduits dans sa langue officielle ou dans l'une de ses langues officielles. Les autres Etats membres peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

Article 16

Information

The administering State shall inform the sentencing State:

- a) when it considers enforcement of the sentence to have been completed;
- b) if the sentenced person has escaped from custody before enforcement of the sentence has been completed; or
- c) of the total or partial non-enforcement of the pecuniary penalty or sanction.

Article 17

Consequences of transfer for the sentencing State

1. The sentencing State may not proceed with enforcement of the sentence once it has agreed with the administering State to transfer enforcement. However, if the sentenced person absconds, the right of enforcement shall revert to the sentencing State, except where otherwise agreed between that State and the administering State.

2. Where the enforcement of a sentence involving a pecuniary penalty or sanction is transferred, the right of enforcement of the sentence, including for the purpose of converting the pecuniary penalty or sanction into a custodial sanction, shall revert to the sentencing State upon its being informed by the administering State of the total or partial non-enforcement of the pecuniary penalty or sanction and its failure to apply a substitutive sanction as referred to in Article 12.

Article 18

Language

Documents to be produced shall be drawn up in the official language or in one of the official languages of the sentencing State. Any Member State may when signing this Convention or depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession make a declaration reserving the right to require that the relevant documents referred to in Article 7 be translated into its official language or into one of its official languages. The other Member States may apply the reciprocity rule.

Article 19

Frais

Les Etats membres renoncent à réclamer de part et d'autre le remboursement des frais résultant de l'application de la présente convention.

Article 20

Relation avec la convention européenne sur la valeur internationale des jugements répressifs, faite à La Haye le 28 mai 1970

Dans les rapports entre les Etats membres qui sont Parties à la convention européenne sur la valeur internationale des jugements répressifs, faite à La Haye le 28 mai 1970, la présente convention s'applique dans la mesure où elle complète les dispositions de cette convention ou facilite l'application des principes qui y sont contenus.

Article 21

La signature et l'entrée en vigueur

1. La présente convention est ouverte à la signature des Etats membres. Elle sera soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du ministère des Affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

2. La présente convention entrera en vigueur 90 jours après la date du dépôt des instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation par tous les Etats membres des Communautés européennes à la date de l'ouverture à la signature.

3. Jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente convention, chaque Etat membre peut, lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou à tout moment ultérieur, déclarer que la convention est applicable à son égard, dans ses rapports avec les Etats membres qui auront fait la même déclaration 90 jours après la date du dépôt de sa déclaration.

4. Un Etat membre qui n'a pas fait de déclaration peut appliquer la convention avec d'autres Etats membres contractants sur la base d'accords bilatéraux.

5. Le ministère des Affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas notifiera à tous les Etats membres toute signature, tout dépôt d'instruments et toute déclaration.

Article 19

Costs

Member States shall not claim from each other the refund of costs resulting from application of this Convention.

Article 20

Relationship to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments, The Hague, 28 May 1970

In relations between Member States which are Parties to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments done at The Hague, 28 May 1970, this Convention shall apply to the extent that it supplements the provisions of that Convention or facilitates the application of the principles contained therein.

Article 21

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the Member States. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

2. This Convention shall enter into force ninety days after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by all Member States of the European Communities on the date on which it is opened for signature.

3. Pending the entry into force of this Convention each Member State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later stage, declare the Convention applicable, in its relations with those Member States which make a similar declaration, ninety days after the date of the deposit of its declaration.

4. Any Member State which has not made a declaration may apply the Convention in respect of other contracting Member States on the basis of bilateral agreements.

5. The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands shall notify all Member States of any signature, deposit of instruments or declaration.

Article 22

L'adhésion

La présente convention est ouverte à l'adhésion de tout Etat qui devient membre des Communautés européennes. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès le ministère des Affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas. La présente convention entrera en vigueur à l'égard de tout Etat qui adhérera 90 jours après la date du dépôt de son instrument d'adhésion. Au cas où la présente convention n'est pas encore entrée en vigueur au moment du dépôt de l'instrument d'adhésion, les dispositions de l'article 21 paragraphes 3 et 4 sont applicables à tout Etat membre adhérent et la convention entrera en vigueur à son égard lors de l'entrée en vigueur prévue à l'article 21, paragraphe 2.

FAIT à Bruxelles, le treize novembre mil neuf cent quatre-vingt-onze, en allemand, anglais, danois, espagnol, français, grec, irlandais, italien, néerlandais et portugais, tous les textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Ministère des Affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 22

Accession

This Convention shall be open to accession by any State which becomes a member of the European Communities. The instruments of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands. This Convention shall enter into force in respect of any Member State which accedes to it ninety days after the date of deposit of its instrument of accession. If the Convention has not already entered into force at the time of the deposit of the instrument of accession, the provisions of Article 21(3) and (4) shall apply to every acceding Member State and the Convention shall enter into force in regard thereto at the time of the entry into force provided for in Article 21(2).

DONE at Brussels on the thirteenth day of November in the year one thousand nine hundred and ninety-one in the Danish, Dutch, English, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese and Spanish languages, all texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het Verdrag is voorzien in artikel 21, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 21, tweede lid, in werking treden negentig dagen na de datum van nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door alle Staten die op 13 november 1991 lid zijn van de Europese Gemeenschappen.

J. GEGEVENS

De Europese Gemeenschappen zijn opgericht bij de volgende verdragen:

- Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal; Parijs, 18 april 1951.

De Franse tekst van het Verdrag, cum annexis, is geplaatst in *Trb.* 1951, 82; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1989, 21.

- Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap; Rome, 25 maart 1957.

De Franse tekst van het Verdrag, cum annexis, is geplaatst in *Trb.* 1957, 74 en de Nederlandse tekst in *Trb.* 1957, 91; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 116.

- Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom); Rome, 25 maart 1957.

De Franse tekst van het Verdrag, cum annexis, is geplaatst in *Trb.* 1957, 75 en de Nederlandse tekst in *Trb.* 1957, 92. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1989, 117.

Van de op 17/28 februari 1986 te 's-Gravenhage/Luxemburg tot stand gekomen Europese Akte, naar welke Akte wordt verwezen in de preambule tot het onderhavige Verdrag, is de Nederlandse tekst geplaatst in *Trb.* 1986, 63; zie ook *Trb.* 1987, 118.

Van het op 28 mei 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de geldigheid van strafvonnissen, naar welk Verdrag onder meer in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1971, 137; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 162.

Van het op 21 maart 1983 te Straatsburg tot stand gekomen Verdrag inzake de overbrenging van gevonniste personen, naar welk Verdrag in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1983; 74; zie ook *Trb.* 1987; 163.

Uitgegeven de negentiende maart 1992.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

R. F. M. LUBBERS